

عنوان مقاله:

بررسی مفاهیم در فضاهای عمومی مجموعه های مسکونی

محل انتشار:

سومین کنفرانس سراسری توسعه محوری مهندسی عمران، معماری، برق و مکانیک ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مهسا طاووسی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

عبدالحسین شاهکار - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)

خلاصه مقاله:

براساس مدل هایی که برای تعریف نیازهای انسانی ارائه شده اند، تعاملات اجتماعی، یکی از موارد مهم می باشد. در این راستا، فضاهای عمومی مجتمع های مسکونی بعنوان محیطی که امکان حضور ساکنان درکنار یکدیگر را فراهم می کند، می تواند زمینه ساز ایجاد تعامل بین آنها شود. عدم توجه به تعاملات اجتماعی، خلوت، قلمرو و هویت افراد و عدم قابلیت محیط در تامین آن، موجب می شود تا محیط کالبدی بسیاری از مجتمع های مسکونی به مجموعه ای از بلوک های حجیم و فضای باز بی استفاده بین آنها تبدیل گردد. این در حالی است که توجه به موارد گفته شده و طراحی مناسب فضاهای جمعی یک مجتمع مسکونی برای تجمع ساکنین، می تواند به عرصه هایی برای تعامل و تبادل نظر آنان مبدل گردد. در واقع فضاهای باز مسکونی را می توان به نوعی در امتداد فضاها و عرصه های زندگی خصوصی افراد دانست که وجود آنها در یک مجتمع مسکونی حیاتی است. متاسفانه شرایط فعلی فضاهای عمومی در مجموعه های مسکونی اصلا رضایت بخش نیست. عوامل بسیاری موجب این نارضایتی شده اند، از جمله: استفاده نادرست از فضاهای عمومی موجود، کیفیت پایین فضاهای عمومی، اندازه ناکافی فضاهای عمومی برای تعداد ساکنان، نگهداری و حفاظت نادرست و بد از فضاهای عمومی، و غیره. بسیاری از این مشکلات ناشی از عدم بینش صحیح نسبت به نیازهای ساکنان و آگاهی از اهمیت فضای عمومی برای جامعه ای است که در آن زندگی می کنند. این مقاله بر اساس مطالعات کتابخانه ای و پژوهش های اسنادی با هدف ارزیابی تعاملات اجتماعی در فضاهای عمومی مجتمع مسکونی تلاش کرده تا نقاط ضعف و قوت آنها را شناسایی کند و راهکارهایی موثر را برای بهسازی آنها ارائه دهد.

کلمات کلیدی:

مجموعه های مسکونی، فضاهای باز مسکونی، تعاملات اجتماعی، خلوت، قلمرو، هویت، راهکارهای طراحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/527883>

